

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

Az állat ideiglenes majd végleges elhelyezésének kérdései a jegyző előtti állatvédelmi eljárásban

Szerző:

dr. Nagy Csilla LL. M.

állatvédelmi szakjogász

hatósági jogalkalmazó

Magyar Birtokvédelmi Szövetség főtitkár

2023-ban az Év Állatvédő Jogásza

Budapest, 2024. február 1.

Közösségi oldalakon és az állatvédelmi bejelentések benyújtóitól gyakran érkeznek a települési önkormányzat jegyzője, fővárosban a kerületi önkormányzat jegyzője, a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyző (a továbbiakban együtt: jegyző) felé az az igény, hogy az állat azonnal kiemelésre kerüljön.

Az Ávtv. két esetben ad hatáskört a jegyzőnek direkt módon az állat elvételére:

1. az állat ideiglenes kiemelése (Ávtv. 45/B. §) és
2. a kóbor állat elkobása (Ávtv. 48/A. § (3) - (4) bek.) esetében.

Indirekt módon az állatnak az állattartótól történő elvételével járnak az alábbi, szintén a jegyző által kiszabható szankciók:

1. állattartástól való eltiltás;¹
2. az állattartást legfeljebb egy évig megtilthatja;²
3. az állattartás korlátozása vagy megtiltása.³

Jelen cikk tárgya az állat ideiglenes majd végleges elhelyezésének jogszabályi alapja és joggyakorlata a jegyző előtti állatvédelmi eljárásban. Az intézkedés alapja az Ávtv. 45/B. §. A hatáskört az FVMR. 6. § (1) bek. biztosítja.

Az Ávtv. 45/B. § alapján:

„(1) Ha az állattartó az e törvényben, illetve a külön jogszabályban foglalt rendelkezéseket nem vagy nem megfelelően teljesíti és ez által az állat vagy ember egészségét súlyosan veszélyezteti, az állatvédelmi hatóság az állat tulajdonosának költségére elrendelheti - a feltételek biztosításáig - az állat megfelelő helyre való szállítását és a várható tartási költségek tulajdonos általi megelőlegezését.

(2) Ha az állattartó az állatvédelmi hatóság által előírt időpontig gondoskodik a jogszabályszerű állattartási feltételek biztosításáról, úgy az (1) bekezdés szerint elszállított állatot részére vissza kell

¹ FVMR 6. § (1) bek., Ávtv. 43. § (9)-(12) bek.

² FVMR 6. § (1b) bek., Ávtv. 42/E. §.

³ FVMR. 6. § (12) bek.

szolgáltatni, ellenkező esetben az állatvédelmi hatóság az állatot elkobozza. Az állatvédelmi hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról, ha ezt jogszabály kizárja vagy az eredménytelen, az állat végleges elhelyezéséről. Az állat a korábbi tulajdonosának, illetve korábbi tartási helyére nem adható ki. Ha az állat végleges elhelyezése csak rendszeres költségráfordítással biztosítható, a korábbi tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető. Az elhelyezés eredménytelensége esetén - hat hónap elteltével - az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.”

Az Ávtv. 3. § 1. pontja alapján *„állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli.”*

Az állatvédelmi jogszabályok megszegéséért tehát az állat tulajdonosa felel, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli. Amennyiben ez két egymástól eltérő személy (pl. az állat tulajdonosa elköltözik otthonról és az állatot az otthonmaradtakra bízta) és utóbbi személy valamilyen módon megsérti az állatvédelmi jogszabályokat, a joggyakorlat szerint a mulasztásért elsősorban annak személynek a felelősségét állapítja meg a hatóság és a bíróság, aki az állatot gondozta, felügyelte⁴. Ellene megindul a közigazgatási állatvédelmi eljárás. Az eljárást lezáró határozat rendelkező részében a hatóság elrendeli - a jogszabályoknak megfelelő állattartási feltételek biztosításáig - az állat megfelelő helyre való szállítását és a várható tartási költségek tulajdonos általi megelőlegezését, valamint határidőt szab a jogszabályoknak megfelelő állattartási feltételek kialakítására. A határozat Indoklás részében szerepel - a szükséges tartalmi elemek mellett - annak leírása és igazolása, hogy az állattartás miért nem felel meg a vonatkozó jogszabályoknak, és ez a nem megfelelés az állat vagy ember egészségét miért, hogyan veszélyezteti súlyosan.

A Veszprémi Törvényszék a 3.K. 700.314/2022/5. sz. ítéletében ilyen mulasztásnak minősítette azt, hogy a kutya az ingatlanból felügyelet nélkül kijutott a közterületre. Ennek indoka az, hogy *„az állat a környezetére ne jelentsen potenciálisan veszélyt, ami nem biztosított szabadon tartott eb esetén az*

⁴ Az állattartó személyével kapcsolatos joggyakorlatról részletesen lásd dr. Nagy Csilla LL. M.: A jegyző előtti állatvédelmi eljárás megindításának kérdései - II. Az állattartó pozícionálása az eljárásban (Jegyző és Közigazgatás, XXV. évfolyam, 4. szám, 2023. július-augusztus) tanulmányát

ingatlan bekerítése nélkül.”

Rendkívül fontos továbbá az eljárás során az állattartó ill. az állat tulajdonosának személyének tisztázása, és pontos megjelölése a határozat rendelkező részében.

A határozat a kézbesítéssel véglegessé válik⁵. A gyakorlatban a kézbesítés ügyfélkapun ill. személyes kézbesítés útján valósul meg, úgy, hogy a döntés közlése időpontjában a hatóság az állatot elszállító szervezettel jelenik meg az állattartónál és azonnal gondoskodik az állatok elszállításáról. Ez a szervezet lehet ebrendészeti telep, egyéb menhely, az állatot befogadó jogalany⁶ (továbbiakban ezen szervezetekre ebrendészetként hivatkozunk).

Ezt követően az állattartó a közléstől számított harminc napon belül a határozatot bíróságon megtámadhatja⁷, s kérhet a bíróságtól akár azonnali jogvédelmet is⁸. A végrehajtás, vagyis az állatok elszállítása a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig, de legkésőbb az elbírálásra nyitva álló, kérelemnek a bírósághoz érkezésétől számított tizenöt napos határidő elteltéig nem foganatosítható, kivéve, ha a közigazgatási szerv a cselekményét azonnal végrehajthatónak nyilvánította. Ugyanakkor azon végrehajtási cselekmények, amelyek azelőtt kerültek foganatosításra, hogy a hatóság az azonnali jogvédelem kérelemről értesült, a bíróság eltérő rendelkezésének hiányában hatályban maradnak.⁹

Amennyiben tehát az állatok elvitele egyetlen időpontban, a közlés időpontjában meg tud valósulni, az azonnali jogvédelem tárgyalanná válik - amennyiben a bíróság nem dönt másképp. Amennyiben azonban az állatok elvitelére minimum két időpont van megjelölve, az első elvitel megvalósul a közlés időpontjában, a második elvitel előtt viszont a hatóság tudomást szerez az azonnali jogvédelem kérelemről, az első elvitel utáni elszállítások nem teljesülhetnek legfeljebb a kérelemnek a bírósághoz érkezésétől számított tizenöt napos határidő elteltéig.

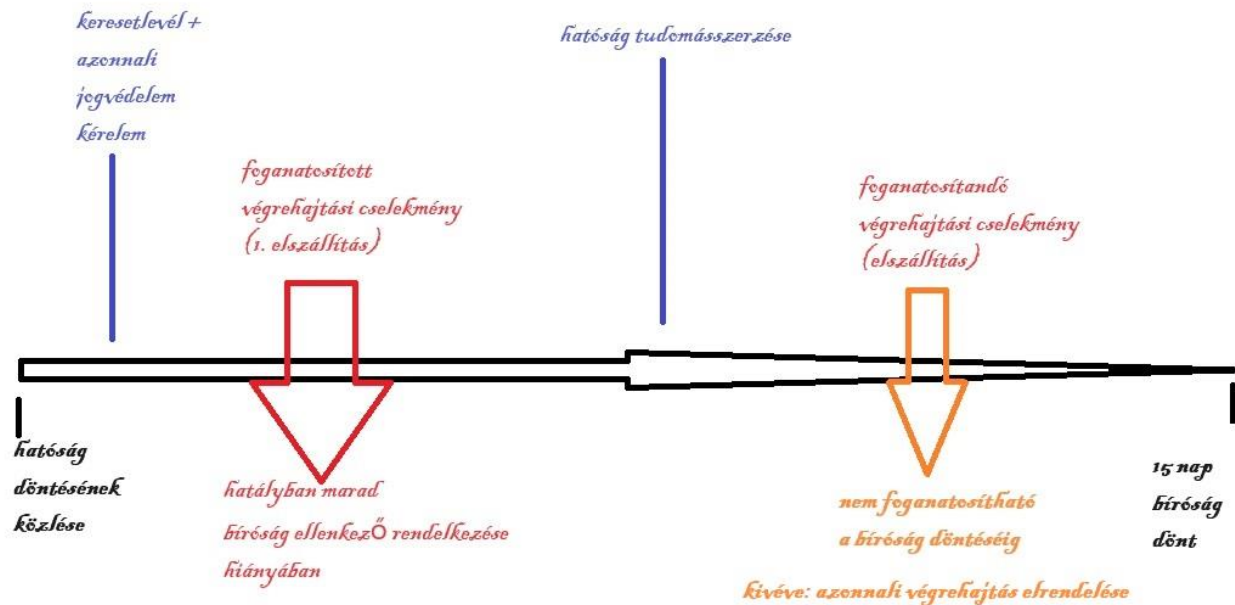
⁵ Ákr. 82. § (1) bek.

⁶ Az ebrendészeti szerződés csak akkor biztosít az ebrendészeti telepek számára kizárólagosságot a hatósági eljárás során kiemelt állatok elvitelére és befogadására, amennyiben ebben a szerződő felek megállapodnak.

⁷ az Ávtv. 46. § és a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján

⁸ Kp. 50. §

⁹ Kp. 52. §

Az első elvitel esetében akkor lehet jelentősége az azonnali jogvédelem kérelemnek, ha az első elvitel előtt szerez a hatóság tudomást a kérelemről.

Amennyiben a hatóság a döntés azonnali végrehajtását rendelte el, a foganatosítást nem akasztja meg az azonnali jogvédelem kérelem. A döntés azonnali végrehajtása az állat ideiglenes kiemelése esetén „életveszéllyel, súlyos kárral súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése” alapján rendelhető el.¹⁰

Amennyiben a bíróság helyt ad az azonnali jogvédelem kérelemnek, elrendelheti a keresetlevél „részleges vagy teljes halasztó hatályát. A halasztó hatály elrendelése esetén a közigazgatási

¹⁰ Az Ákr. 84. § alapján „a hatóság a döntést azonnal végrehajthatónak nyilvánítja, ha
a) életveszéllyel, súlyos kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével fenyegető, illetve védelmi helyzet elrendelésének alapjául szolgáló ok következtében kialakuló helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges,
b) nemzetbiztonsági, honvédelmi, védelmi és biztonsági vagy közbiztonsági érdekből, illetve a közérdek védelme miatt szükséges,
c) a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, vagy
d) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.”
A fenti esetek közül az állat ideiglenes kiemelése esetén elképzelhető olyan helyzet, hogy amennyiben nem kerül sor a végrehajtás azonnali elrendelésére, tehát az ideiglenes elvitel azonnali megvalósítására, az állat (pl. egy támadó természetű eb, vagy egy zoonozissal érintett állat) helybenmaradása a környezetében élőkre életveszélyt jelenthet. Az is elképzelhető, hogy egy nagy értékű, fajtatiszta ebet tartanak olyan körülmények között, amely az eb számára jár életveszéllyel, ami a nagy értéke miatt súlyos kárt jelenthet.

cselekmény nem hajtható végre, annak alapján jogosultság nem gyakorolható, és egyéb módon sem hatályosulhat”¹¹.

Amennyiben az állattartó nem fordul bírósághoz ill. a bíróság nem ad helyt az azonnali jogvédelem kérelemnek, a hatóság a határozatban megadott határidő lejártát követően hatósági ellenőrzés keretében szemrevételezi, hogy az állattartó eleget tett-e a kötelezésnek. Amennyiben igen, a kiemelt állatok visszakérülnek hozzá, amennyiben nem, a hatóság gondoskodik az állat tulajdonjogának átruházásáról.

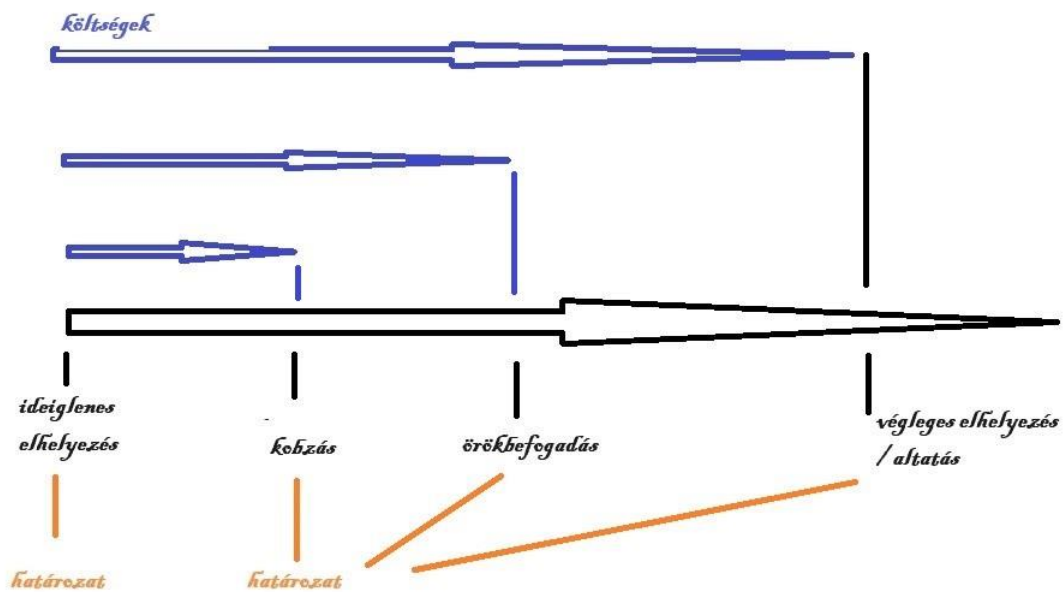
Az ideiglenes majd végleges elhelyezés költsége az állat tulajdonosát terheli. Amennyiben az állat tulajdonosa nem azonos az állatvédelmi jogszabályokat megsértő személlyel, polgári jogi igénnyel léphet fel vele szemben, a kettejük közti jogvita a közigazgatási eljárásban nem intézhető.

Az intézkedés költsége az állat elszállítása és tartása. A tartási költséget jogszabály szerint a tulajdonos megelőlegzi. Az ebrendész a határozat meghozatala idején az elszállításról tud pontos kalkulációt végezni és az elszállítás napján tud erről számlát adni. A tartási költség alatt első lépésben az ideiglenes elhelyezés alatti költségeket értjük, ezzel még előre lehet kalkulálni, majd a valóban felmerült tartási költségeket a határozatban az intézkedésre a kötelezettnek megadott határidő napjától lehetséges dokumentummal alátámasztani.

A gyakorlatban amennyiben az állat az önkormányzattal ebrendészeti tevékenységek ellátására megkötő ebrendészeti telep által kerül elszállításra és elhelyezésre, a költségeket az ebrendészeti szerződés többnyire tartalmazza. Az is gyakori eset, hogy az állatot nem az önkormányzattal szerződött ebrendészeti telep szállítja el és fogadja be, amely nem támaszt költségtérítési igényeket. Amennyiben a költségeket meg kell téríteni, az állatot elszállító és befogadó ebrendészeti telep (menhely, egyéb jogalany) kiállítja a számlát, számlákat, és az önkormányzat fizet, majd behajtja a keletkező kinnlevőséget a tulajdonostól. Amennyiben a tulajdonos nem hajlandó fizetni, a költségek fizetésén túl állatvédelmi bírsággal sújtható.

¹¹ Kp 52. §

Az Ávtv. két időtartam alatt felmerülő költséggel számol: az ideiglenes elhelyezés alatt felmerülő költségekkel, és a végleges elhelyezés esetén behajtható költségekkel (ez esetben a tulajdonos a jogsértés súlyától, ismétlődésétől függően legfeljebb 12 hónapra jutó költség fizetésére kötelezhető). Az Ávtv. nem rendelkezik arról kifejezetten, hogy hogyan alakulnak a költségek, amennyiben az állatot sikerül örökbeadni. A gyakorlatban ilyenkor vagy az ebrendészeti szerződés alapján alakulnak e tekintetben is a költségek, vagy a kobzásig, vagy az örökbeadásig felmerülő költségeket kell fizetni, vagy eltekintenek a költségektől.

Az Ávtv. nem rendelkezik arról, hogy az Ávtv. 45/B. § alapján a jegyzőnek milyen típusú dokumentumban kell az állatról rendelkeznie. Figyelemmel arra, hogy az ideiglenes elhelyezés, majd a kobzás állatvédelmi eljárást lezáró döntés, az Ákr. irányadó, mely alapján az állatvédelmi hatóság által meghozott döntés formája alapvetően határozat¹². Kérdés az, hogy az örökbefogadásról, a végleges elhelyezésről ill. az állat életének kioltásáról milyen formában kell rendelkezni.

2022. január 1-jén hatálybalépett a Kóbor állat rendelet, amely a kóbor állat befogásáról, tartásáról, végleges elhelyezéséről, életének kioltásáról részletesebben rendelkezik, kérdés az, hogy az

ideiglenesen elhelyezett majd tulajdonost váltott állat esetén hivatkozható- e. Álláspontom szerint hivatkozható lenne - ha nem kifejezetten a kóbor állatokra vonatkozna. Jelen esetben azonban kizárólag az Ávtv. 45/B. § az irányadó jogszabály.

A gyakorlat a dilemmát leegyszerűsíti. Az állatot elszállító és befogadó ebrendészet már az ideiglenes elvitel idején kész az állatnak nemcsak az ideiglenes elhelyezésére, de örökbefogadására és végleges elhelyezésére is. Így az állat elkobzásáról rendelkező döntésbe a hatóság belefoglalja az állat örökbeadását is, ezáltal az állat tulajdonjoga átszáll, és minden további kérdés az ebrendészet mérlegelése.

Elképzelhető, hogy az állat a támadó, veszélyes természete következtében nem adható örökbe, vagy az altatása szükséges. Ezen döntések is belefoglalhatóak a kobzásról szóló határozatba.

A fentiekén túl a jogalkalmazás számára további kihívást jelent az Ávtv. és a Szankciótörvény együttes alkalmazása.

2019. január 1-jén lépett hatályba a Szankciótörvény, amelynek „*hatálya az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések (a továbbiakban: közigazgatási szabályszegés) esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre (a továbbiakban: közigazgatási szankció) terjed ki*”¹³. A Szankciótörvény jelentőségét mutatja, hogy „*rendelkezéseitől törvény akkor rendelkezhet eltérően, ha ezt e törvény megengedi*”¹⁴.

A Szankciótörvény 14. § szerint:

(1) Ha törvény lehetővé teszi, a hatóság elkobozza azt a dolgot,

a) amelyet a jogsértés elkövetéséhez eszközül használtak vagy arra szántak,

b) amelynek birtoklása jogszabályba ütközik, vagy amely veszélyezteti a közbiztonságot,

¹² az Ákr. 80. § (1) bek. alapján

¹³ Szankciótörvény 1. § (1) bek.

¹⁴ Szankciótörvény 1. § (2) bek.

c) amely jogsértés elkövetése útján jött létre,

d) amelyre a jogsértést elkövették, vagy amelyet a jogsértés befejezését követően e dolog elszállítása céljából használtak,

e) amelyet a jogsértő a jogsértés elkövetéséért a tulajdonostól vagy annak hozzájárulásával mástól kapott.

(2) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az (1) bekezdés a) és d) pontja esetében

a) az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem a jogsértő tulajdona, kivéve, ha a tulajdonos a jogsértésről előzetesen tudott és abba beleegyezett,

b) az elkobzás kivételesen mellőzhető, ha az a jogsértőre vagy a dolog tulajdonosára a jogsértés súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene.

(3) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az elkobzott dolog tulajdonjoga az államra száll.

Az Ávtv. 45/B. § estében a Szankciótörvény 14. § (1) bekezdésében felsoroltak közül a d) pont teljesül, viszont a d) pont esetében a Szankciótörvény tilalmát és a kobzás mellőzési lehetőségét állítja fel. Álláspontom szerint a kobzás mellőzésével kapcsolatosan nem merül fel jogalkalmazási nehézség, a hatóság eldönti, mely szankciót választja, és ha nem az állat elvétele mellett dönt, indoklásában behivatkozhatja a Szankciótörvény 14. § (2) b) pontját.

A 14. § (2) bek. a) pontja abban az esetben akaszthatja meg a kobzás melletti indokolt döntést, amikor az állat tulajdonosa eltér az állatvédelmi jogszabályokat megsértő személytől.

A Szankciótörvény 14. § (2) bek. a) pontja szerint nem lehet elrendelni a végleges elvételt, amennyiben az alábbi feltételek együttesen teljesülnek:

1. ... az állatot gondozó, felügyelő személy követte el a jogsértést és nem a tulajdonos,
2. ... a tulajdonos a jogsértésről előzetesen nem tudott és abba nem egyezett bele
3. ... törvény - jelen esetben az Ávtv. - eltérően nem rendelkezik.

Ha az első két feltételt vizsgáljuk, amennyiben az állatot gondozó, felügyelő személy követte el a jogsértést és nem a tulajdonos, továbbá a tulajdonos a jogsértésről előzetesen nem tudott és abba nem

egyeztett bele, az állat ideiglenes kiemelésével kapcsolatos eljárás zsákutca lehet. Abban az esetben sem követheti ugyanis az ideiglenes kiemelést kobzás, amennyiben az ideiglenes kiemelés időtartama alatt sem kerülnek kialakításra a jogszabálynak megfelelő állattartási körülmények az állattartónál. Ez esetben az állat vissza nem kerülhet az állattartóhoz, marad tehát az ebrendészetnél, miközben a tulajdonjogi konstrukciót nem tudja a hatóság változtatni. Furcsa, de lehetséges megoldás lehet, hogy az állatot a hatóság a tulajdonosnál helyezteti el, más szervezetet nem vonva be az eljárásba.

Az Ávtv. 45/B. § (2) bek. számol azzal, hogy az állat tulajdonosa, illetve az állatot gondozó, felügyelő személy eltérhet egymástól. Amennyiben a hatóság az állatot gondozó, felügyelő személy részéről állapítja meg a jogszabálysértést és az állat kobzására sor kerül, az állat a korábbi tulajdonosának, illetve korábbi tartási helyére nem adható ki. A paragrafus rímel az állattartó Ávtv.-be foglalt fogalmi megjelölésére: az Ávtv. 3. § 1. pontja alapján *„állattartó: az állat tulajdonosa, illetve aki az állatot vagy az állatállományt gondozza, felügyeli.”* A kulcsszó az „*illetve*” kötőszó. *„Az *illetve* kötőszó - ellentétben például az *és* és a *vagy* kötőszavakkal - több jelentéssel rendelkezik a magyar nyelvben. Használják a *vagylagosság* kifejezésére (pl. *„aludt, illetve pihent”*), az *együttesség* kifejezésére (pl. *„a zene, illetve a tánc az élete”*), arra is, hogy ha a felsorolás elemei között mind az *és*, mind pedig a *vagy* kötőszó alkalmazása szükséges (pl. *„ittasan, illetve bódult állapotban”*).¹⁵*

Az „*illetve*” kötőszó használatával a jogalkotó gondoskodik arról, hogy amennyiben az állat a korábbi tartási helyére nem adható ki, a korábbi tulajdonoshoz még visszakerülhessen¹⁶.

A Szankciótörvény 14. § (2) bek. a) pontjába foglalt harmadik feltételt - vagyis azt, hogy van-e eltérő törvényi rendelkezés - vizsgálva, azt látjuk, hogy az Ávtv. nem szól arról az esetről, hogy a kobzást akkor is végre kell hajtani, ha a Szankciótörvény 14. § (2) bekezdése első két feltétele teljesül.

Ez a hallgatás annak is köszönhető, hogy a Szankciótörvény évekkal az Ávtv. 48/A. § (3) - (4) bek. után került megalkotásra, s lépett hatályba. Vajon az Ávtv. egyértelmű rendelkezése, és a Szankciótörvény

¹⁵ <https://e-nyelv.hu/2011-05-03/illetve-a-jogszabalyokban/>. (2023. 02. 12.)

¹⁶ Ez fordítva - tehát a korábbi tartási helyre való kiadás tekintetében - azért nem életszerű jogalkalmazás, mert az állat éppen a tartási helyen lévő tartási körülmények miatt került elvitelre.

14. § (2) bekezdésében foglaltakról való hallgatása értelmezhető-e úgy, hogy az Ávtv. a Szankciótörvény 14. § (2) bekezdésétől eltérően rendelkezik?

A Szankciótörvény hatálybalépése óta egy bírósági döntésről tudunk az állat ideiglenes elhelyezéséről rendelkező jegyzői határozat ügyében. A Budapest Környéki Törvényszék K. 703.538/2020/54. sz. ítélete olyan ügyben született, amelynek során az állatvédelmi hatóság (alperes) 2020. november 2. után indított állatvédelmi eljárást az állattartó (i. rendű felperes) ellen. A hatóság 2020. november 6-án kelt határozatával az Ávtv. 45/B. §-ra hivatkozással az I. rendű felperes ingatlanán tartott összes ebet elkobozta, az ebek tulajdonjogát ebrendészre átruházta. Az I. rendű felperes a határozat ellen keresetet nyújtott be. A perben a II. rendű felperes arra hivatkozással kérte a határozat megsemmisítését, hogy az I. rendű felperes ingatlanáról elszállított és elkobzott kutyák tekintetében, több kutya vonatkozásában tulajdonosnak minősül. A bíróság a felperesek kereseteit elutasította. Ítéletében *„a bíróság ezt nyomatékkel emeli ki, hogy az állat tulajdonosa vagy állat felügyelője minősül állattartónak, így az I. rendű felperes tekintetében az a hivatkozás, mely a II. rendű felperes keresetében is összeesengett és egyhangú volt, miszerint különbözőek a tulajdonosok, a bíróság megállapítása szerint nem volt releváns az ügy szempontjából”*. A döntésben tehát nem kapott relevanciát a tulajdonos személye, ugyanakkor II. rendű felperes nem hivatkozott a Szankciótörvény 14. § (2) bek. a) pontjára.

Álláspontom szerint az a leginkább célravezető jogértelmezés ezekben az esetekben, hogy az Ávtv. állattartóra vonatkozó fogalmi kereteivel élve a hatóság beemeli az állat tulajdonosát a kötelezettek sorába, és így megkerüli a Szankciótörvény 14. § (2) bekezdését.

Mint láttuk, az eljárás több lépésből áll, és rendkívül összetett. Amennyiben az ideiglenes elvitelt a közigazgatási szankciók palettáján helyezük el, álláspontom szerint a súlyos szankciók közé tartozik az alábbiak szerint:

A jegyző hatáskörébe tartozó szankcionálási lehetőségek súlyosság szerint:

1. figyelmeztetés szankció alkalmazása:
2. állatvédelmi oktatáson (továbbiakban: állatvédelmi képzés) való részvételre kötelezés:
3. meghatározott cselekmény végzésére, tűrésére vagy abbahagyására kötelezés;
4. az állat megfelelő és biztonságos elhelyezése, valamint szökésének megakadályozása érdekében meghatározott építési munka elvégzésére kötelezés;
5. állatvédelmi bírság kiszabása, állatvédelmi bírság kiszabása helyszíni bírságként¹⁷;
6. az állat megfelelő helyre való szállításának és a várható tartási költségek tulajdonos általi megelőlegezésének elrendelése;
7. az állattartást legfeljebb egy évre történő megtiltása;
8. az állattartás korlátozása vagy megtiltása;
9. állattartástól való eltiltás.

Az ideiglenes elvitelnél kizárólag az állattartás legfeljebb egy évre történő megtiltása, az állattartás korlátozása vagy megtiltása, továbbá az állattartástól való eltiltás súlyosabb, figyelemmel arra, hogy ezen esetekben az állat nem (vagy a legfeljebb egy évre történő megtiltása esetén a hatóság által megállapított időtartam alatt nem) kerülhet vissza az állattartóhoz.

Az ideiglenes elvitelnek nemcsak jogalkalmazási nehézségei vannak, de a gyakorlati megvalósítás is akadályokba ütközhet. Az ország nem minden településének van lehetősége ebrendészeti teleppel leszerződni, s ahol létre is jön a szerződés, az nem feltétlenül tartalmaz a kóbor állatok befogásán túli cselekményeket. Amennyiben pedig tartalmazza az ideiglenes elvitellel kapcsolatos megállapodást, mg mindig kérdéses, hogy milyen feltételekkel. A nagytestű állatok (lovak), haszonállatok elhelyezése méginkább nehézségekbe ütközik, mint a kutyák, macskák elhelyezése.

Az ideiglenes elvitel indoklása pedig megkérdőjelezhetetlen, ha az állat tartása az állat vagy ember egészségét súlyosan veszélyezteti, hiszen ez az a pont, ahol a súlyosabb helyzet megelőzése az enyhébb

¹⁷ A besorolásban az állatvédelmi bírság középre került, figyelemmel arra, hogy e szankció súlyossága függ a kiszabott

szankciókkal már nem biztosított.

Az adott állat sorsa mindannyiunk felelőssége, elsősorban az állattartóé, aztán a környezeté, amely nem lehet közömbös, ha az állattartó az állattal rosszul bánik, s a bejelentés beérkeztétől a hatóságé is, hogy az állat számára legmegfelelőbb döntést hozza meg.

Jogszabályjegyzék

- 1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről (Ávtv.)
- 2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról szóló (Kp.)
- 2017. évi CXXV. törvény a közigazgatási szabályszegések szankcióiról (Szankciótörvény)
- 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról (Ákr.)
- 785/2021. (XII. 27.) Korm. rendelet a kóbor állat befogásával, tulajdonjogának átruházásával és elhelyezésével kapcsolatos feladatok ellátásának részletes szabályairól (Kóbor állat rendelet)
- 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről (FVMR)